

НАЦІОНАЛЬНИЙ ЮРИДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО
ВСЕУКРАЇНСЬКА АСОЦІАЦІЯ ВИПУСКНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОГО
ЮРИДИЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНЯ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

XVІІІ

**ВСЕУКРАЇНСЬКА
НАУКОВО - ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
«ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ ЮРИСПРУДЕНЦІЇ»
(Том 1)
*Електронна Збірка***

10 грудня 2018 року

**АСОЦІАЦІЯ ВИПУСКНИКІВ НАЦІОНАЛЬНОГО ЮРИДИЧНОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ЯРОСЛАВА МУДРОГО**

***МАТЕРІАЛИ ХVІІІ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ «ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА СУЧАСНОЇ
ЮРИСПРУДЕНЦІЇ»***

*Харків
2018*

УДК 340.12.001
ББК 67.0
78

Відповідальні за випуск:

О.О. Нанарова – член Секретаріату Асоціації випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

Асоціація випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого

78 Матеріали XVIII Всеукраїнської наукової конференції «Теорія та практика сучасної юриспруденції». – Х.: Асоціація випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого – Харків: 2018. – 188 с.

Тези друкуються мовою авторів у авторській редакції.

Адреса редакційної колегії: вул. Пушкінська, 77, к. 222п, м. Харків, 61024, Україна.

УДК 340.12.001
ББК 67.0

© *Асоціація випускників Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого*

- У 1855 році англійський пірат Джон Кліппертон першим знайшов острів, у чие ім'я і був названий.

- У 1858 році острів був приєднаний до Франції. Лейтенант Віктор Кервеген провів офіційну процедуру приєднання острову до Французької Полінезії. Французькі підприємці були економічно зацікавлені в острові тому, що знали про можливість видобування на ньому корисних копалин.

- У 1897 році на володіння островом почала претендувати також Мексика. Вона зумовлювала це тим, що острів знаходиться поблизу від її територіальних вод та активно використовується місцевими рибачками та моряками. Сподіваючись на економічну вигоду, співпрацюючи з Великобританією, влада Мексики відправила до острову 100 чоловік та встановила маяк на скалі острову. Місцеве населення постійно потребувало значного продовольства, яке було не вигідно поставляти. Розвивати острів виявилось дуже непросто, та за часи Першої світової війни він був залишений.

- У 1935 році міжнародний суд прийняв рішення про безумовне право Франції на острів.

- За часів Другої світової війни, американський президент Франклін Делано Рузвельт забажав використати острів у власних інтересах. Окупувавши острів, американці збудували там секретну метеостанцію. Згодом президент висунув ідею збудувати ще аеродром та базу для гідролітаків, наслідком чого були серйозні непорозуміння зі Францією. Після війни там вже не було жодної людини.

- У середині 1990-х років віртуальна держава Домініон Мельхіседека також намагалася здобути своє право на острів, проте це не потягнуло за собою жодних наслідків.

- На сьогоднішній день на острові проводяться наукові експедиції, вивчається його флора і фауна, проте повна економічна невідповідність острова не дозволяє використувати його природний потенціал.

Отже, маючи особливе місцезнаходження, острів створював конфлікти між країнами за володіння невеликим шматочком землі, проте спір між Францією і Мексикою був вирішений дуже вдало. Зараз острів має статус - Заморське особливе адміністративно-територіальне утворення Франції.

Сухонос Віктор Володимирович
професор кафедри кримінально-правових
дисциплін і судочинства
Сумського державного університету

ПРОКУРАТУРА СРСР ПІСЛЯ II СВІТОВОЇ ВІЙНИ

Після закінчення II Світової війни прокуратура СРСР знову зазнала чергової реорганізації: 19 березня 1946 р. на першій сесії Верховної Ради СРСР другого скликання було видано закон про зміну назви очільника радянської прокуратури і Прокурор СРСР став називатися Генеральним Прокурором СРСР.

Тим самим прокуратура набула ще більшої централізації, адже тепер існувало п'ятнадцять прокурорів союзних республік, але лише один Генеральний Прокурор СРСР.

Після смерті Й. Сталіна, а особливо – після XX з'їзду КПРС, який розпочав в СРСР процеси десталінізації, прокуратура прийняла активну участь в реабілітації необґрунтовано репресованих радянських громадян.

Згодом стало зрозумілим, що Положення про прокурорський нагляд 1933 року застаріло. Саме тому 24 травня 1955 року Президія Верховної Ради СРСР затвердила нове «Положення про прокурорський нагляд в СРСР», а 7 квітня наступного року – постанову «Про структуру центрального апарату Прокуратури СРСР».

Відповідно до неї, центральний апарат Прокуратури СРСР складався з трьох управлінь: слідчого, кадрового та господарсько-фінансового, та дев'яти відділів: загального нагляду, по нагляду за слідством в органах державної безпеки, по нагляду за розглядом у судах кримінальних справ, по нагляду за розглядом у судах цивільних справ, по нагляду за місцями позбавлення волі, у справах неповнолітніх, контрольно-інспекторський, систематизації законодавства та статистики. На правах відділів функціонували приймальня та канцелярія.

До складу прокуратури СРСР входили Головна військова й Головна транспортна прокуратури та діяли слідчі з особливо важливих справ, методична рада, Всесоюзний науково-дослідний інститут криміналістики. Крім того, Прокуратура СРСР, разом із міністерством юстиції та Верховним судом видавали журнал «Соціалістична законність».

Ця система проіснувала майже без змін аж до «Перебудови» другої половина 1980-их років. В нових умовах, відповідно до Закону СРСР «Про прокуратуру СРСР», система органів прокуратури складалася, окрім власне Прокуратури Союзу РСР, з прокуратур союзних та автономних республік, країв та областей, прокуратур міст, що діють на правах прокуратур областей, прокуратур автономних областей та округів, а також районних і міських прокуратур. До системи органів прокуратури також входили військові, транспортні та інші прокуратури, які були прирівняні до прокуратур областей, районів чи міст. Крім того, Генеральним прокурором СРСР в містах, де були районні прокуратури, могли бути утворені міські прокуратури з підпорядкуванням їм районних прокуратур.

6 лютого 1989 р. Президія Верховної Ради СРСР своєю постановою затвердила структуру Прокуратури СРСР. Відповідно до неї, прокуратура СРСР складалася з наступних підрозділів: Управління з нагляду за виконанням законів у господарській діяльності; Управління з нагляду за виконанням природоохоронного законодавства; Управління з нагляду за дотриманням законності і охорони прав громадян у соціальній сфері; Управління з нагляду за виконанням законодавства про адміністративні правопорушення; Головне управління з нагляду за слідством і дізнанням, що включало, на правах основного управління, Управління з нагляду за слідством і дізнанням в органах внутрішніх справ і Слідчу частину; Управління кадрів і навчальних закладів; Управління з нагляду за виконанням законів про державну безпеку і з міжнаціональних та міжнародно-правових питань; Управління з нагляду за розглядом кримінальних справ в судах; Управління з нагляду за виконанням законів на транспорті; Управління з нагляду за виконанням законів про неповнолітніх і молоді; Організаційно-контрольне управління; Відділ по нагляду за розглядом цивільних справ в судах; Відділ по нагляду за дотриманням законів у виправно-трудових установах; Відділ систематизації та пропаганди радянського законодавства; Інформаційно-аналітичний відділ; Управління з розгляду листів та прийому громадян, у тому числі Приймальної (на правах відділу); Управління справами; Управління планування, фінансування і матеріально-технічного забезпечення органів прокуратури, а також т. зв. «Другого управління», яке здійснювало нагляд за виконанням законів на режимних підприємствах. Крім того, до складу Прокуратури СРСР входила Головна

Військова прокуратура, а при Генеральному прокуророві діяли слідчі з особливо важливих справ та помічники з особливих доручень.

На момент припинення існування СРСР, прокуратура цієї держави мала досить потужну матеріальну базу. Зокрема, при Прокуратурі СРСР функціонували Всесоюзний науково-дослідний інститут проблем зміцнення законності та правопорядку, Інститут підвищення кваліфікації керівних кадрів прокуратури СРСР і його філії, а також Інститут удосконалення слідчих працівників та Науково-методична рада. Прокуратура СРСР мала власне поліграфічне підприємство та видавала власний журнал – «Соціалістичну законність».

Утім, після розпаду СРСР, цей орган припинив своє існування, розпавшись на 15 прокуратур колишніх союзних республік, які, в свою чергу, зазнали істотної реорганізації. Матеріальна база цього органу перейшла за місцем перебування також до відповідних прокуратур, а працівники центрального апарату здебільшого стали працівниками прокуратури Росії та деяких інших державних органів, зокрема, до МНС РФ.

*Сухонос Володимир Вікторович
завідувач кафедри конституційного права,
теорії та історії держави і права
Сумського державного університету*

ПОЛІЦІЯ ЯК ДЕРЖАВНО-ПРАВОВИЙ ІНСТИТУТ: ПРОБЛЕМАТИКА ГЕНЕЗИСУ

Важливим елементом системи сучасної юриспруденції є її фундаментальна складова, яка, за словами професора Ю. Оборотова, об'єднує у собі три фундаментальні науки: теорію держави і права, історію держави і права та історію вчень про державу і право. У свою чергу, історія держави і права активно досліджує проблематику генезису різноманітних державних та правових інститутів. Одним з таких інститутів є інститут поліції.

Як державний інститут, поліція являє собою відносно відособлену організаційно-функціональну структуру, що виконує правоохоронну функцію у цілісній системі державного регулювання суспільних відносин.

Як правовий інститут, поліція спирається на відповідну систему норм, які регулюють певний вид суспільних відносин в сфері правоохоронної діяльності.

Фактично, з цього випливає припущення про своєрідну, хоча й некоректну, тотожність поліції та правоохоронних органів.

Проте, така ситуація існувала не завжди.

Вперше термін «поліція» застосував Мельхіор фон Осса, який в 1542–1545 рр. служив канцлером при курфюрсті Саксонії. Для нього, як і для Ніколя де Ламара, який опублікував «Трактат про поліцію» в 1750 р., це слово означало просто «громадський порядок». До кінця XVIII ст. воно використовувалося розширено, відносилось до всіх обов'язків правителів щодо забезпечення громадського порядку, правосуддя, законності, а також умов для безпечного і сприятливого життя підданих.

Багато в чому витоки поліцейської діяльності містилися в камералістиці – науці про державне управління.

Поміж іншим, камералістика вбачала завдання поліції, зокрема, у забезпеченні належного порядку, безпеки та добробуту підданих. Зокрема, Й. Г. Г. фон Юсті в своєму

Секція Теорії та історії держави і права; історії політичних і правових учень;

1. *Гончаренко Володимир Дмитрович*, АДМІНІСТРАТИВНО-ТЕРИТОРІАЛЬНИЙ УСТРІЙ УКРАЇНИ ЗА ЧАСІВ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ (1917-1921 РР.)
2. *Зінченко Олена Володимирівна*, ІНСТИТУТ ВОЖДІВ У ФРАНКОМОВНИХ ДЕРЖАВАХ АФРИКИ
3. *Козаченко Анатолій Іванович*, ПРОБЛЕМА РЕФОРМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ РЕСПУБЛІЦІ ЗА ДОБИ ДИРЕКТОРІЇ ТА ЗАХІДНО УКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ РЕСПУБЛІЦІ
4. *Лозовой Віктор Олексійович*, ПОЛІТИКА ЗАХІДНО-УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ В СФЕРІ ДУХОВНОГО ЖИТТЯ
5. *Тарасов Олег Володимирович*, ДЕЯКІ ТЕОРЕТИКО-МЕТОДОЛОГІЧНІ ПРОБЛЕМИ ЗАГАЛЬНОЇ ІСТОРІЇ ПРАВА
6. *Васильєв Євгеній Олександрович*, ПРАВОВИЙ СТАТУС ГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРИСТВ В УСРР В ПЕРІОД НОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ
7. *Власенко Сергей Іванович*, ТРАДИЦІОНАЛІЗМ ВІЛЬГЕЛЬМА ОРАНСЬКОГО – ОСНОВА УДАЧНОГО ГОСУДАРСТВЕННОГО ПЕРЕВОРОТА 1688 Г. (К 330 ГОДОВЩИНЕ «СЛАВНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ» В АНГЛІЇ).
8. *Гайденко Микола Іванович*, ПИТАННЯ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ КООПЕРАЦІЇ В УКРАЇНІ У ПЕРШІЙ ПОЛОВИНІ ХХ СТ.
9. *Григоренко Дмитро Артурович*, ПОДАТКИ – ЯК ЗАСІБ ТИСКУ НА ПРИВАТНУ ТОРГІВЛЮ В УКРАЇНІ В РОКИ НОВОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ (ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ).
10. *Кушніренко Олександр Георгійович*, ПРИНЦИП ПРОПОРЦІЙНОСТІ В ДІЯЛЬНОСТІ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ.
11. *Лизогуб Віталій Анатолійович*, ЗАКОНОДАВСТВО КНР ПРО ВІЛЬНІ ЕКОНОМІЧНІ ЗОНИ.
12. *Макаров Михайло В'ячеславович*, ОСОБЛИВОСТІ ПРАВА НА ГРОМАДЯНСТВО В ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКІЙ НАРОДНІЙ РЕСПУБЛІЦІ
13. *Матвеева Тетяна Олексіївна*, СТАНОВЛЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІОНАЛЬНОЇ ДЕРЖАВНОСТІ – ЗУНР
14. *Омарова Айсел Азад кизи*, НАРИСИ З ІСТОРІЇ ВИХОДУ УКРАЇНСЬКОЇ РСР НА МІЖНАРОДНУ АРЕНУ
15. *Павишук Катерина Олександрівна*, УКРАЇНСЬКА ВИБОРЧА СИСТЕМА: ІСТОРІЯ І СПОДІВАННЯ
16. *Походзіло Юрій Миколайович*, ЩОДО ПИТАННЯ ПРО ОСНОВНІ ЕТАПИ РОЗВИТУ НАУКОВИХ ПОГЛЯДІВ ПРО ФІНАНСИ ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ В РОСІЙСЬКІЙ ІМПЕРІЇ У ХІХ СТОЛІТТІ
17. *Сіваши Олена Михайлівна*, МОДЕЛІ ОРГАНІЗАЦІЇ ДИПЛОМАТИЧНОЇ РОБОТИ В ЕКОНОМІЧНІЙ СФЕРІ ЗА КОРДОНОМ
18. *Стеценко Ніна Сергіївна*, ЗАКОНОТВОРЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ДИРЕКТОРІЇ ЯК ОСНОВА РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ
19. *Дзюба Яна Аркадіївна*, ЗАКОНОДАВЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ЗАХІДНОУКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ РЕСПУБЛІКИ
20. *Якименко Євгенія Романівна*, ОСОБЛИВОСТІ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ ВЕНЕЦІАНСЬКОЇ РЕСПУБЛІКИ
21. *Гайдук Антон Андрійович*, ЗНАЧЕННЯ СТАТТІ 1 КОРОТКОЇ РЕДАКЦІЇ ТА СТАТТІ ПРОСТОРОВОЇ РЕДАКЦІЇ «РУСЬКОЇ ПРАВДИ»
22. *Логойко Олена Олександрівна*, ІНСТИТУТ УКЛАДАННЯ ШЛЮБУ У КИВСЬКІЙ РУСІ
23. *Маленко Владислав Віталійович*, ОКРЕМІ АСПЕКТИ ПОДАТКОВОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ
24. *Абдуллаєва Кароліна Вагіфівна*, УРЯД ДЕ ГОЛЛІА У ФРАНЦІЇ
25. *Антоненко Максим Сергійович*, ВІТТОРІО АЛЬФЬЄРІ ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ
26. *Антонов Георгий Алексеевич*, ВЕНЕЦІАНСКАЯ РЕВОЛЮЦІЯ
27. *Артеменко Антон Олександрович*, ВЕРСАЛЬСЬКИЙ ДОГОВІР
28. *Богачьов Микита Євгенович*, МЮНХЕНСЬКА ЗМОВА 1938 РОКУ
29. *Бодейко Валерія Андріївна*, СМЕРТНА КАРА ТА ЇЇ СКАСУВАННЯ В ЄВРОПІ: ІСТОРИЧНИЙ АСПЕКТ

30. *Бондаренко Альона Геннадіївна, ФРАНКФУРТСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ*
31. *Бондарчук Юлія Сергіївна, ВСТАНОВЛЕННЯ ФАШИСТСЬКОЇ ДИКТАТУРИ В ІТАЛІЇ*
32. *Боровенська Ганна Вадимівна, АКТ ШЕРМАНА*
33. *Борсук Ірина Олександрівна, ОСОБЛИВОСТІ АКТУ ПРО ПРЕСТОЛОНАСЛІДУВАННЯ 1701 Р В ВЕЛИКОБРИТАНІЇ*
34. *Вишняк Анна, РЕЙГАНОМІКА ЯК КОНСЕРВАТИВНА РЕВОЛЮЦІЯ*
35. *Вірич Марина Євгенівна, ДОБА «МЕЙДЗІ» В ЯПОНІЇ*
36. *Волинець Вікторія Олегівна, «ПРУССЬКИЙ СОЮЗ»*
37. *Воронкіна Діана Вікторівна, ЕРФУРТСЬКИЙ СОЮЗ*
38. *Галій Т. В., ПІДСУМКИ ПРУССЬКО-ДАНСЬКОЇ ВІЙНИ*
39. *Гармадій Маркіян Юрійович, ДУАЙТ ЕЙЗЕНХАУЕР*
40. *Гіль Катерина Ігорівна, ЗЕМЛЯЕРА ВІЛЬГЕЛЬМА*
41. *Голик Данііл Романович, РЕФОРМИ ПЕРІКЛА*
42. *Гончар Мілена Вячеславівна, ПРАВОВЕ СТАНОВИЩЕ ЖІНКИ У ШЛЮБИ ЗА ЗАКОНАМИ XII ТАБЛИЦЬ*
43. *Гончаренко Аліна Андріївна, П'ЄМОНТСЬКЕ КОРОЛІВСТВО*
44. *Горільчаник Олександра Андріївна, РЕВОЛЮЦІЯ МЕЙДЗИ*
45. *Гулаткан Соломія Василівна, СТАНОВЛЕННЯ ІНСТИТУТУ НЕОСУДНОСТІ У ПРАВІ*
46. *Гусєва Яна Анатоліївна, ЕВОЛЮЦІЯ СТАТУТНОГО ПРАВА В АНГЛІЇ В XIX СТ.*
47. *Жидовцев А. В., Віллафранський мир 1859*
48. *Зайцев Герман Володимирович, КОНРАД АДЕНАУЕР ТА ЙОГО ВПЛИВ НА ФЕДЕРАТИВНУ РЕСПУБЛІКУ НІМЕЧЧИНИ*
49. *Здебська Анастасія Василівна, СКАСУВАННЯ МОРАТОРІЮ НА ПРОДАЖ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ: ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ ПЕРСПЕКТИВИ*
50. *Зубко Дарина Олегівна, ГААЗЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ 1907 РОКУ*
51. *Льченко Владислав Олексійович, ОСОБЛИВОСТІ ІДЕОЛОГІЇ МУССОЛІНІ ТА ЇЇ ОБҐРУНТУВАННЯ КРИЗЬ ПРИЗМУ «ДОКТРИНИ ФАШИЗМУ» 1932 Р.*
52. *Йорданова Олександра Євгенівна, ВПЛИВ ПРАВОВОЇ ІДЕОЛОГІЇ НА РОЗВИТОК ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ*
53. *Йорданова Олександра Євгенівна, ІСТОРИЧНА НЕОБХІДНІСТЬ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ ЗАДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ ЇЇ ПРАВОВОЇ СИСТЕМИ*
54. *Ісачкін Павло, ДЕРЖАВОТВОРЧА ТА ЗАКОНОДАВЧА ДІЯЛЬНІСТЬ ДИРЕКТОРІЇ УНР*
55. *Іщук Євген Віталійович, «КОНСТИТУЦІЯ ГЕРМАНСЬКОЇ ІМПЕРІЇ 1871 РОКУ, ПРОЦЕС ЇЇ ПРИЙНЯТТЯ»*
56. *Каулько Євген Ігорович, АРХІПЕЛАГ БІСМАРКА*
57. *Кирилова Валерія Сергіївна, СПОСОБИ НАБУТТЯ ПРАВА ВЛАСНОСТІ ЗА ФРАНЦУЗЬКИМ ЦИВІЛЬНИМ КОДЕКСОМ 1804 р.*
58. *Клименко А.А., ФІЛОСОФСЬКО-ПРАВОВЕ ВЧЕННЯ М. ЦИЦЕРОНА В КОНТЕКСТІ СУЧАСНИХ ПРОБЛЕМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ВЕРХОВЕНСТВА ПРАВА*
59. *Коваленко Валерія Василівна, ТАНГАНЬКА*
60. *Ковирзяєв Микита Сергійович, КОРОЛІВСТВО ОБОХ СИЦИЛІЙ*
61. *Козлова Крістіна Валеріївна, ПРОКЛАМАЦІЯ ПРО ЗВІЛЬНЕННЯ РАБІВ*
62. *Коливанова Лоліта Ігорівна, «ОСОБЛИВОСТІ «СТАРОГО ПОРЯДКУ» У АГРАРНИХ ВІДНОСИНАХ НАПЕРЕДОДНІ РЕВОЛЮЦІЇ 19 СТ. У ФРАНЦІЇ»*
63. *Колодєєва Вероніка Михайлівна, КРИЗА СЬОГУНАТУ ТОКУГАВА НАПЕРЕДОДНІ РЕВОЛЮЦІЇ МЕЙДЗІ*
64. *Коньшина Лідія Романівна, «ІСТОРИЧНИЙ ШЛЯХ НЕОПОЛІТАНСЬКОГО КОРОЛЕВСТВА»*
65. *Косінов Владислав Дмитрович, ПРИЧИНИ БОРОТЬБИ ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ІСПАНСЬКИХ КОЛОНІЙ У ЛАТИНСЬКІЙ АМЕРИЦІ*
66. *Краснова Єлизавета Едуардівна, ТРИКУТНИК КІОНГА*
67. *Кривуц Богдан Сергійович, АДАПТАЦІЯ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОЇ БАЗИ УКРАЇНИ ДО ЗАКОНОДАВСТВА ЄС В РАМКАХ ЄВРОІНТЕГРАЦІЇ.*
68. *Кривуц Богдан Сергійович, ДЕЯКІ АСПЕКТИ ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ДИСЦИПЛІНАРНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ СУДДІВ.*

69. *Кріцина Валерія Едурдівна*, ПАРИЗЬКИЙ МИРНИЙ ДОГОВІР 1763 РОКУ
70. *Леценко Софія Дмитрівна*, ПРИЧИНИ ПРИЙНЯТТЯ КОНСТИТУЦІЇ ГЕРМАНСЬКОЇ ІМПЕРІЇ 1871 РОКУ
71. *Лизогуб Віталій Анатолійович*, ЗАКОНОДАВСТВО КНР ПРО ВІЛЬНІ ЕКОНОМІЧНІ ЗОНИ.
72. *Лисенко Руслана Олександрівна*, РОЗВИТОК ТРУДОВОГО І СОЦІАЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА США В ХІХ- НА ПОЧАТКУ ХХ СТОЛІТТЯ
73. *Малицький Ілля Русланович*, РЕСПУБЛІКА ПІД КЕРІВНИЦТВОМ ДЖУЗЕППЕ МАДЗІНІ
74. *Мамаєва Дар'я Олександрівна*, ФРАНЦУЗЬКА ПОЛІНЕЗІЯ
75. *Матящук Діана Сергіївна*, СБУ В СФЕРІ ІНФОРМАЦІЙНОЇ БЕЗПЕКИ
76. *Мацегоріна Олена Володимирівна*, ПОЛЬСЬКЕ ПОВСТАННЯ 1863 Р.
77. *Мисишин Марія Олегівна*, ВІТУЛЕНД
78. *Моспанюк Альбіна Денисівна*, РЕВОЛЮЦІЯ МЕЙДЗІ
79. *Петракова Олександра Андріївна*, ДИСИДЕНТИ: РАДЯНСЬКИЙ ФЕНОМЕН ЧИ СВІТОВА ТЕНДЕНЦІЯ НОВІТНЬОЇ ІСТОРІЇ
80. *Плетюк В. В.*, КОНСТАНТИНОПОЛЬСЬКА УГОДА 1897
81. *Полєжаєва А.Р.*, УТВОРЕННЯ ПІВНІЧНОНІМЕЦЬКОГО СОЮЗУ
82. *Полторацький Б. В.*, НОВА КАЛЕДОНІЯ
83. *Прокопова Анна Олексіївна*, ВИНИКНЕННЯ ПІВНІЧНОНІМЕЦЬКОГО СОЮЗУ
84. *Проніна Вікторія Русланівна*, ЛУЇЗІАНСЬКА ПОКУПКА
85. *Раковець Юлія Дмитрівна*, ДІЯЛЬНІСТЬ МІНІСТЕРСТВА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ В УМОВАХ УКРАЇНСЬКО-РОСІЙСЬКОГО КОНФЛІКТУ
86. *Ружинська А.П.*, КАЧЕНОВСЬКИЙ Д. І. ЯК ПРЕДСТАВНИК МІЖНАРОДНОГО ПРАВА ХІХ СТ.
87. *Савенко Наталя Володимирівна*, ПРИЧИНИ ПРИЙНЯТТЯ КОНСТИТУЦІЇ ФРАНЦІЇ 1958 Р., ЇЇ ОСОБЛИВОСТІ
88. *Севастьянов Микита Ігорович*, ВУДРО ВІЛЬСОН
89. *Севастьянов Микита Ігорович*, КОДЕКС РОКІВ ЕРО
90. *Селевін Андрій Володимирович*, ОРГАНІЗАЦІЯ ДЕРЖАВНОЇ В ВЛАДИ В АФІНАХ
91. *Серак Дмитро Валерійович*, ПРИЧИНИ РЕВОЛЮЦІЇ У ФРАНЦІЇ 1848 РОКУ
92. *Сінельнікова Анастасія Ігорівна*, КЛІППЕРТОН
93. *Сухонос Віктор Володимирович*, ПРОКУРАТУРА СРСР ПІСЛЯ ІІ СВІТОВОЇ ВІЙНИ
94. *Сухонос Володимир Вікторович*, ПОЛІЦІЯ ЯК ДЕРЖАВНО-ПРАВОВИЙ ІНСТИТУТ: ПРОБЛЕМАТИКА ГЕНЕЗИСУ
95. *Таранов Євген Петрович*, НЕІНКОРПЕРОВАННА ТЕРИТОРІЯ США НА ПРИКЛАДІ ПУЕРТО-РІКО
96. *Тимошенко Валерія Олександрівна*, ДЕРЖАВНИЙ УСТРІЙ ГЕРМАНСЬКОЇ ІМПЕРІЇ ЗА КОНСТИТУЦІЄЮ 1871 РОКУ
97. *Тисевич Юлія Сергіївна*, ПРИЧИНИ АВСТРО-ІТАЛІЙСЬКОЇ ВІЙНИ
98. *Титаренко Маргарита Олександрівна*, КОНСТИТУЦІЯ ПИЛИПА ОРЛИКА ЯК ПЕРША ДЕМОКРАТИЧНА КОНСТИТУЦІЯ УКРАЇНИ
99. *Тихоненков Дмитро Анатолійович*, СТАДІЯ ВОЗБУЖДЕННЯ УГОЛОВНОГО ДЕЛА ПО УСТАВУ УГОЛОВНОГО СУДОПРОИЗВОДСТВА 1864 Г.
100. *Тушинський Олег*, ФРАНЦУЗЬКІ ПІВДЕННІ ТА АНТАРКТИЧНІ ТЕРИТОРІЇ
101. *Уколова Євгенія Олексіївна*, БОРОТЬБА МАРТИНА ЛЮТЕРА КІНГА ЗА ГРОМАДЯНСЬКІ ПРАВА В АМЕРИЦІ
102. *Фесенко Максим Олександрович*, ФРАНЦУЗСЬКА ГВІАНА
103. *Фетісова Ю.О.*, КАРНИЙ КОДЕКС ФРАНЦІЇ 1810 РОКУ
104. *Хвіц Владислава Володимирівна*, НАСЛІДКИ КУЛЬТУРНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ В КИТАЇ
105. *Цитищук К.В.*, ДЕМОКРАТІЯ В УКРАЇНІ: РЕАЛЬНІСТЬ ЧИ ТІЛЬКИ ФОРМАЛЬНО?
106. *Цитищук Катерина Володимирівна*, ВЕЛИКА ХАРТІЯ ВОЛЬНОСТЕЙ: ЗНАЧЕННЯ ДЛЯ АНГЛІЇ
107. *Чаговець Дар'я Романівна*, ПРИЧИНИ ТА ПЕРЕДУМОВИ РЕВОЛЮЦІЇ В ІТАЛІЇ 1848-1849 РОКІВ
108. *Червона Валерія Сергіївна*, ТІЛЬЗИТСЬКИЙ МИРНИЙ ДОГОВІР
109. *Чінчін М.М.*, ПІВДЕННОНІМЕЦЬКІ ДЕРЖАВИ
110. *Чорнобривець С.І.*, БРАНДЕНБУРГСЬКО-АФРИКАНСЬКА КОМПАНІЯ
111. *Чумак Дар'я Ігорівна*, РЕВОЛЮЦІЯ В ІТАЛІЇ 1848-1849

112. *Шаповал А.О.*, ФРАНКЛІН ДЕЛАНО РУЗВЕЛТ, ЙОГО ВПЛИВ, ЯК ПОЛІТИКА-ЮРИСТА, НА РОЗВИТОК США
113. *Шевченко Анастасія Віталіївна*, ДАНСЬКА ВЕСТ-ІНДІЙСЬКА КОМПАНІЯ
114. *Шилова Дар'я Вячеславівна*, ШЛЮБНО-СІМЕЙНЕ ПРАВО ДОБИ КИЇВСЬКОЇ РУСИ
115. *Штонда М.М.*, НІМЕЦЬКА ПІВДЕННО-ЗАХІДНА АФРИКА НІМЕЦЬКЕ ТОГО
116. *Юхно Микита Юрійович*, НІМЕЦЬКЕ ТОГО
117. *Якименко Євгенія Романівна*, ТРОЇСТИЙ СОЮЗ
118. *Яшарова Дар'я Васильєвна*, ЛЕГЕНДАРНА КАЗНЬ В ЕПОХУ ВИКИНГОВ.
119. *Кузьміна Анастасія Олександрівна*, ОСОБЛИВОСТІ СУДОВОЇ СИСТЕМИ ЗА КОНСТИТУЦІЄЮ КНР 1954 РОКУ
120. *Солопінченко Олена Сергіївна*, ВІЙНА ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ ІСПАНСЬКИХ КОЛОНІЙ В ЛАТИНСЬКІЙ АМЕРИЦІ 1822-1826 РР.